

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla az Alföldi Ügyvédi Iroda (7150 Bonyhád, Bacsó Béla u. 5.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Kaposvári 7. számú Ügyvédi Iroda (7400 Kaposvár, Széchenyi tér 8. ügyintéző dr. Hernesz Csaba ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. r. és a Pesthy Ügyvédi Iroda (7100 Szekszárd, Széchenyi u. 34. ügyintéző dr. Pesthy Endre ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. r. alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 16.G.40.091/2006/12. számú ítélete ellen az I. r. alperes 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatja, és az I. r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 274.800 (kettőszázhetvennégyezer-nyolcszáz) forint elsőfokú és 412.388 (négy száz tizenkettő ezer-háromszáz nyolcvannyolc) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. r. alperes az I. r. alperessel 2006. március 30-án kötött alvállalkozói szerződés alapján végezte B.-on a K. K. és az E. A. utca útburkolatának és csapadékvíz elvezetésének építési munkáit. Ezzel összefüggésben 2006. április 26-tól május 30-ig összesen 5.593.404 forint értékben betont, cementet és betonvasat, míg 2006. június 1-től 16-áig további 29.730 forint értékben betont és mészhidrátot szállított el a felperestől. A felperes az I. r. alperessel, mint vevővel szemben két számlát bocsátott ki, és ezeket az I. r. alperesnek megküldte.

Az I. r. alperes 2006. július 17-én a számlákat visszaküldte, és arról tájékoztatta a felperest, hogy azokat nem áll módjában befogadni, mert a számlákat alátámasztó eredeti, a B. Zrt. által igazolt dokumentumok hiányoznak. A számla mellékleteként megküldött átvételi elismervényeket nem az I. r. alperes által felhatalmazott munkatárs írta alá. A felújítási munkálatok költségvetése a számlákban szereplő mennyiségű beton felhasználásának töredékét indokolják.

A felperes keresetében az alpereseket egyetemlegesen kérte 5.623.124 forint és kamatai megfizetésére, arra hivatkozva, hogy az I. r. alperes az építkezéshez elszállított anyagok ellenértékét nem fizette meg. Amennyiben az alperesek belső jogviszonya nem tisztázott, mindkét alperes vevőnek tekintendő.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felperessel nem kötött szerződést.

A II. r. alperes 1.040.000 forint erejéig a kereset teljesítését nem ellenezte, elismerte, hogy az alperesek közötti alvállalkozói szerződés értelmezése szerint ténylegesen ilyen összegben kell az anyagköltséget viselnie.

Az elsőfokú bíróság az I. r. alperest kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 4.583.134 forintot és ennek kamatait, míg a II. r. alperest 1.040.000 forint és kamatai megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Ítéletének indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a keresetlevél mellékleteként csatolt, 2005. április 28-ára keltezett beszállítói szerződés - melyet az I. r. alperes nem írt alá - önmagában nem alkalmas a felek jogviszonyának tisztázására, azonban egyéb bizonyítékokkal együtt a Pp. 206. §-a szerint mérlegelhető. Különös nyomatékkal emelte ki az elsőfokú bíróság az I. r. alperes 2006. július 17-én kelt levelének tartalmát, és megállapította, hogy a felperes és az I. r. alperes között a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerinti szállítási szerződés jött létre. Az említett okirat nem a jogviszony hiányára hivatkozik, hanem kifejezetten és egyértelműen az összecszerűséget vitatja, továbbá azt, hogy a teljesítések igazolása nem az I. r. alperes részéről történt. A II. r. alperes szerepe a felperes és az I. r. alperes jogviszonyában csak az lehetett, hogy a II. r. alperes az I. r. alperes közreműködőjeként járt el az anyagok felperestől való elszállításánál és egyúttal, mint az I. r. alperes alvállalkozója rendelkezett ezen anyagok felhasználásáról.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg, a keresetet utasítsa el. Véleménye szerint a bíróság tévedett, amikor a jogviszony létrejötte körében a mérlegelés körébe vonta a felperes által utólagosan készített 2005. április 28-ára datált és kizárólag a felperes által aláírt beszállítói szerződés elnevezésű okiratot. Ebben az időpontban a beruházó még el sem döntötte, hogy ilyen munkát végeztet, a közbeszerzési kiírás is 2005. augusztus 1.-én történt meg. Maga a felperes is azt állította, hogy a szerződés szóban jött létre. Tévesen értékelte bíróság a számlák

visszaküldésének indokaként megfogalmazottakat. Az I. r. alperest képviselni jogosult főmérnök és gazdasági vezető érthetően kérte a számlák igazolását alátámasztó okiratokat. Csupán megjegyezte azt, hogy a bonyhádi belterületi utcák felújítása ezt a betonfelhasználást nem indokolta.

Az I. r. alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a szóban létrejött szállítási szerződés megállapításához a Ptk. 379. § (1) bekezdésére és 205. § (2) bekezdésére figyelemmel elengedhetetlenül szükséges, hogy a felek az elszállított anyagokban, aállítás idejében az átadás-átvételben és az árban megállapodjanak. A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen az állapítható meg, hogy a felek közötti telefonhíváskor egyik kérdésben sem jött létre megállapodás. Elképzelhetetlen, hogy ilyen tartalmú megállapodáskor ne kerüljön szóba, hogy a fizető személy képviseletében az árut ki veszi át, és mekkora az a mennyiség, amelyről a szerződés szól. A mennyiség és a minőség alapvetően határozza meg az árat.

Az I. r. alperes álláspontja szerint abban az esetben, ha a II. r. alperes az I. r. alperes közreműködőjeként járt volna el, a bíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy a II. r. alperes milyen anyagokat épített be. A lefolytatott bizonyítási eljárásból az állapítható meg, hogy a II. r. alperes C10 minőségű betont dolgozott be, emiatt az I. r. alperes vitatja azt, hogy a számlákon szereplő C16-8FN betont a perben említett munkákra használták fel. Ha közreműködőként járt volna el a II. r. alperes, akkor sem volt jogosultsága, hogy a mennyiségről, minőségről, árról és az árat viselő személyről a felperessel megállapodjon.

A felperes és a II. r. alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésére figyelemmel a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálhatja felül. Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést, a felperes fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) a II. r. alperessel szembeni kereset elutasítása miatt nem terjesztett elő. Az alperesek között nem áll fenn a Pp. 51. § a) pontja szerinti egységes pertársaság, a kötelezettek egyetemlegessége pedig még annak tényleges fennállása esetén sem hoz létre egységes pertársaságot (BH.1996.540), így az ítélet nem fellebbezett részének megváltoztatására a másodfokú bíróságnak jogszabályi lehetősége nem volt.

Az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes és az I. r. alperes között szállítási szerződés jött létre. A Ptk 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés szerint a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A szállítási szerződésnek a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerinti fogalmából következően a

szállítási szerződés esetében lényeges kérdés az átadandó dolog, a szállítási idő és a vételár. A 380. § (1) bekezdéséből következik, hogy meg kell határozni a dolog minőségét és mennyiségét.

A perben rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a felperes és az I. r. alperes szerződéskötési akaratát egybehangzóan kifejezésre jutatta. A keresetlevélhez csatolt szerződéstervezet a felperes szerint is utólagosan készült, és azt az I. r. alperes nem fogadta el. Az elsőfokú bíróság által döntő bizonyítékként értékelt 2006. július 17-ei számlavisszaküldés megnevezésű okirat a másodfokú bíróság álláspontja szerint - annak tartalmát a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint értékelve - a szerződés létezését nem támasztja alá. Az okirat szerint az I. r. alperes kijelenti, hogy a számlák alátámasztó eredeti I. r. alperes által igazolt dokumentumok hiányoznak. Ez a nyilatkozat tartalma szerint semmiképpen nem értelmezhető a szerződéses jogviszony elismerésének, épp ellenkezőleg, az I. r. alperes úgy nyilatkozott, hogy nincsenek birtokában a felperes követelését alátámasztó okiratok.

A felperes ügyvezetőjének előadását a tanúvallomásokkal összevetve kétséget kizáróan csak az állapítható meg, hogy az I. r. alperes tudott arról, hogy a II. r. alperes a betont a felperestől szerzi be, de a felperessel a beton mennyiségéről, minőségéről, szállítási határidejéről és a vételárról az I. r. alperes nem tárgyalt, és nem állapodott meg. A felperestől elszállított betont ténylegesen a II. r. alperes vette át, az I. r. alperes nevében. Az I. r. alperes azonban a felperessel nem kötött szerződést, így nem adhatott megbízást a II. r. alperesnek arra, hogy a felperestől a betont az ő nevében vegye át. A II. r. alperes eljárását utólagosan nem hagyta jóvá, ezért a felperes és az I. r. alperes közti szerződés létrejött a Ptk. 221. § (1) bekezdése alapján sem állapítható meg.

A perben a Pp. 164. § (1) bekezdésére tekintettel a felperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy az I. r. alperessel szállítási szerződést kötött. A fentiekre figyelemmel azonban a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a szerződéskötés tényét nem tudta bizonyítani. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között megváltoztatta, és az I. r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. r. alperessel szemben peresztes felperest az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltség (a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított, az általános forgalmi adót is magába foglaló ügyvédi munkadíj és a fellebbezésre lerótt 274.988 forint illeték) megfizetésére.

P é c s, 2008. január 23.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró

